

A tak to trvalo čtrnáct dní. V Praze objevili se nedostatek potravín. A dole v domě žil domovník, statečný muž, odhodlaný ke všemu. Přišel opatřen sekerkou. Mlčky ukázali mu pohovku a zavřeli dveře pokoje. Ozvaly se rány do pohovky, pískání, prskání, mručení. Za půl hodiny bylo po všem.

Přítí den byla slavena svatba a válečná svatební hostina v bytě Honzátků měla tento pořad:

Polévka z vřetek. Vřetky vařené s octovým křenem. Pečený křeček s bramborem. Morčata na kmině. Paštika z ježků.

A mladý Honzátko, který způsobil všechnen ten bláho-byt, skromně seděl za stolem a neocenen v té velké době, se slzami v očích obíral pečenou hlavičku svého nešťastného křečka.

POVÍDKA O OBRAZU CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA I.

V Mladé Boleslavi žil papírník Petiška. Cíl zákony a bydlili odnepaměti naproti kasárnám. O císařských narozeninách a jiných c. k. rakouských příležitostech věsili na svůj domek černožlutý prapor a dodával do důstojnického kasina lampiony. Prodával obrazy Františka Josefa do židovských kořalen po mladoboleslavském okrese a na četnické stanice. Byl by dodal obrazy panovníka i do školního okresu, ale jeho obrazy neměly tu velikost schválenou zemskou školní radou. Řekl mu to jednou c. k. zemský školní inspektor na hejmanství: „Velice lituji, pane Petiško, ale vy nám chcete dodat císaře pána širšího a delšího, než je předepsáno výnosem slavné zemské školní rady ze dne 20. října 1891. Výnosem ustanovený císař pán je o něco kratší. Přípustný je jedině císař pán délky 48 cm a šířky 36 cm. Váš císař pán je 50 cm dlouhý a 40 cm široký. Vy namítáte, že máte na dva tisíce obrazů mocnáře. Nemyslete si, že nám vnutíte leciaký šmejda. Celý váš císař pán je zboží posledního druhu a hanebné úpravy. Vypadá, jako by si nikdy nečesal vousy. Na nos mu naplácali strašně mnoho červené barvy a ke všemu ještě šilhá.“

Když se pan Petiška vrátil domů, řekl zcela rozhorleně k ženě: „Tak jsme to se staříčkým mocnářem projeli.“ A to bylo ještě před válkou. Zkrátka dva tisíce obrazů císaře pána zůstalo pannu Petiškoví na krku. Když vypukla válka, měl z toho pan Petiška velkou radost a obrovskou naději, že se toho zboží přece jen zbaví. Vyvěsil obrazy křížovnívého stařečka ve svém obchodě s nápisem: „Vý-